

[Skytte.]

stiger. Jeg kan nævne, at f. eks. i Svendborg amt har man i skatteåret 1947—48 udskrevet ialt 3.399 000 kr., fordelt med 3 006 000 kr. på grundskyld og 393 000 kr. på bygnings-skyld, hvilket vil sige, at mindre end 12 pct. af den samlede udskrivning hviler på bygninger, og mange andre amter ligger på linie hermed.

Til amtsfonden er i alle amter i landet i samme skatteår udskrevet 47 001 000 kr. i grundskyld og 9 868 000 kr. i bygnings-skyld, d. v. s. at gennemsnitlig ca. 18 pct. af udskrivningen hviler på bygningerne og 82 pct. på grundskyld. Selv om der skete en ringe forskydning i dette forhold, ville det ikke blive særlig mærkbart, og jeg ønsker at understrege endnu en gang, at såfremt de faste skatter ikke stiger, vil der ingen forskydning ske udover, at alle nybygninger fritages for skat, og da en stor del af nybygningerne alligevel er skattefri, vil konsekvensen heraf være til at overse.

Den skævhed, der er opstået i kommuner med meget stort nybyggeri, først og fremmest kommunerne i de store byers omegn, på grund af nybygningernes skattefritagelse, vil ikke øges nævneværdigt, eller den vil slet ikke øges, ved gennemførelse af det foreliggende forslag; jeg vil snarest sige tværtimod. Hvis de faste skatter fremtidig stiger — jeg siger udtrykkelig: hvis de stiger —, vil denne stigning falde på grundværdien alene, og det må være mere retfærdigt, at en skattestigning lignedes ud på alle grundejere, fremfor at de, der i dag ejer de gamle bygninger, foruden deres andel i grundskyldstigningen også skal se deres bygningsskatter stige, medens alle andre bygninger går fri.

Det vil måske nok være rimeligt nærmere at undersøge forslagens konsekvenser; det har private forslagsstillere ikke den samme adgang til som regeringen, når den fremsætter et lovforslag. Denne undersøgelse kan jo så passende iværksættes i det udvalg, som jeg regner med skal nedsættes om sagen. Men jeg vil endnu en gang henstille til ministeren, at hans velvilje overfor forslaget må finde udtryk i, at vi under det kommende udvalgsarbejde kan nå frem til et godt resultat.

Kjældgaard: Mit parti er fuldt ud klar over både motivet og tankegangen i det fremsatte forslag. Vi erkender også, at skat på bygninger er en uheldig ting, der både hemmer og fordyrer byggeriet. Når jeg har sagt dette, vil man herudfra let kunne fristes til at tro, at vi blot behøver at give det

foreliggende forslag vor tilslutning og derved medvirke til dets vedtagelse, for at de bestående uheldige virkninger af det gældende beskatningssystem på dette område kan blive fjernet. Denne tilslutning kan vi imidlertid ikke give, udfra den betragtning at så let løses denne sag ikke; der vil i den forbindelse straks rejse sig andre problemer, som vil kræve en hurtig løsning, og som man derfor, tvunget af omstændighederne, vil være nødt til at forcere frem usammenhængende og stykkevis, og det vil efter mit partis mening ikke være heldigt at gå til en lovgivning på dette område så lidt som på andre områder, når problemerne ikke kan blive behandlet i et samlet hele.

Idet jeg i øvrigt skal henholde mig til den højtærede indenrigsministers argumentation om det uheldige i at gennemføre lovforslaget uden at afvente skattekommissionens betænkning, kan jeg på mit partis vegne meddele, at vi vil finde det uhensigtsmæssigt, hvis forslaget gennemføres på nuværende tidspunkt.

Hans Conrad Koefoed: Det foreliggende lovforslag er ganske enslydende med de forslag, vi havde til behandling her i tinget for ca. $\frac{3}{4}$ år siden, og jeg synes derfor ikke, der er grund til at gå nøjere ind på det, men kan henvise til de i øvrigt også dengang korte udtalelser, jeg fremsatte, og som findes i folketingstidende sp. 3777—78. Jeg skal nøjes med ganske kort at ride op de betæneligheder og indvendinger, mit parti måtte have overfor lovforslaget.

Man kan jo godt, som den højtærede minister også sagde, principielt drøfte spørgsmålet om beskatning af bygningsværdier, men det er straks noget andet, når man, om jeg så må sige, begynder at lappe på dette forhold. Af de betæneligheder, vi havde, kan jeg nævne, at de bestående lemper i bygningsbeskatningen allerede har gjort forholdet vanskeligt for visse kommuner, i særdeleshed for visse forstadskommuner, og en eventuel gennemførelse af det foreliggende lovforslag ville forøge disse vanskeligheder.

Endvidere vil jeg sige til det ærede medlem, at når man lægger bånd på bygningsværdimassen, som er grundlaget for denne beskatning, og samtidig fastlægger den promise, man beskatter den med, betyder det i realiteten, at man lægger yderligere beskatning over på grundværdierne. Det er et forhold, man kan drøfte, men det er noget, som efter vor opfattelse ikke hører hjemme i en sådan lov.